

Лиса и Кжса.

(Нар. приказка).

Единъ пътъ лисицата и мечката отишли заедно въ една градина да крадять узрѣли круши. Мечката рипнала и се покачила на крушата, а лисицата останала подъ крушата. Мечката горѣ друсала, а лисицата отдолѣ събирала.

Нали мечката има малка опашка, затова лисицата ѝ викала „Кжса“, а мечката ѝ думала „Лиса“.

Лисицата рекла: „Кжса, ако се зададе господаря на градината съ кучетата си, що ще правишъ?“

— „Мене ми е лесно, отговорила мечката: отъ крушата — долѣ, а отъ тамъ хайде на друго дърво. А ти, Лиса, какво ще правишъ?“ попитала я мечката.

— Азъ зная 99 хитрини, рекла лисицата: „врѣтъ“ опашка насамъ, „врѣтъ“ на тамъ, кучетата ще бѣгатъ по опашката ми, а азъ ще избѣгамъ въ гжсталацитѣ...

Щомъ продумала туй, ето господарьтъ че иде. Той отдалечъ още почналъ да насѣсква своитѣ зли кучета.